

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 28. september 2023
(OR. en)

12998/23

**Interinstitutionel sag:
2023/0173 (NLE)**

SOC 606
EMPL 433
ECOFIN 876
EDUC 351

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: RÅDETS AFGØRELSE om retningslinjer for medlemsstaternes
beskæftigelsespolitikker

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2023/...

af ...

om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 148, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

efter høring af Regionsudvalget,

under henvisning til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget³, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ Udtalelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

² Udtalelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

³ Udtalelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (1) Medlemsstaterne og Unionen skal arbejde hen imod udviklingen af en samordnet strategi for beskæftigelse og særligt for fremme af en velkvalificeret, veluddannet og smidig arbejdsstyrke samt arbejdsmarkeder, der er fremtidsorienterede og reagerer på økonomiske forandringer, med henblik på at nå de mål om fuld beskæftigelse og fremskridt på det sociale område, afbalanceret vækst, et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, der er fastsat i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Medlemsstaterne skal betragte beskæftigelsesfremme som et spørgsmål af fælles interesse og samordne deres indsats i den henseende i Rådet under hensyntagen til national praksis, for så vidt angår arbejdsmarkedets parter ansvar.
- (2) Unionen skal bekæmpe social udstødelse og forskelsbehandling og fremme social retfærdighed og beskyttelse, ligestilling mellem kvinder og mænd, solidaritet mellem generationerne og beskyttelse af børns rettigheder, jf. artikel 3 i TEU. Ved fastlæggelsen og gennemførelsen af Unionens politikker og aktiviteter skal den tage hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse, bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse, et højt niveau for uddannelse og erhvervsuddannelse og beskyttelse af menneskers sundhed, jf. artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

- (3) I overensstemmelse med TEUF har Unionen udarbejdet og gennemført politikinstrumenter til samordning af de økonomiske politikker og beskæftigelsespolitikkerne. Som led i disse instrumenter udgør retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker ("retningslinjerne"), der er fastsat i bilaget til Rådets afgørelse (EU) 2022/2296¹, sammen med de brede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker, der er fastsat i Rådets henstilling (EU) 2015/1184², de integrerede retningslinjer. De integrerede retningslinjer skal være retningsgivende for gennemførelsen af politikkerne både i medlemsstaterne og i Unionen, hvilket er udtryk for den indbyrdes afhængighed medlemsstaterne imellem. Det således fremkomne sæt koordinerede EU-politikker og nationale politikker og reformer skal tilsammen udgøre en passende overordnet sammensætning af bæredygtige økonomiske politikker, beskæftigelsespolitikker og socialpolitikker, hvilket bør afføde positive afsmittende virkninger for arbejdsmarkedene og samfundet generelt, og effektivt reagere på udfordringer på mellemlang og lang sigt og på virkningerne af kriser såsom covid-19-pandemien og senest Ruslands angrebskrig mod Ukraine og de stigende leveomkostninger.

¹ Rådets afgørelse (EU) 2022/2296 af 21. november 2022 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (EUT L 304 af 24.11.2022, s. 67).

² Rådets henstilling (EU) 2015/1184 af 14. juli 2015 om overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Den Europæiske Unions økonomiske politikker (EUT L 192 af 18.7.2015, s. 27).

- (4) For at fremme økonomiske og sociale fremskridt, støtte den grønne og den digitale omstilling, styrke Unionens industrigrundlag og opnå inklusive, konkurrencedygtige og modstandsdygtige arbejdsmarkeder i Unionen bør medlemsstaterne afhjælpe manglen på arbejdskraft og færdigheder og fremme uddannelse og erhvervsuddannelse af høj kvalitet, fremtidsorienteret erhvervsrettet uddannelse og erhvervsuddannelse og livslang opkvalificering og omskoling samt effektive aktive arbejdsmarkedspolitikker og forbedrede karrieremuligheder ved at styrke forbindelserne mellem uddannelsessystemet og arbejdsmarkedet og anerkende færdigheder, viden og kompetencer, der er erhvervet gennem ikkeformel og uformel læring.

- (5) Retningslinjerne er i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpakken, eksisterende EU-lovgivning og forskellige EU-initiativer, herunder Rådets henstilling af 14. juni 2021¹, 29. november 2021², 5. april 2022³, 16. juni 2022⁴, 28. november 2022⁵, 8. december 2022⁶ og 30. januar 2023⁷, Kommissionens henstilling (EU) 2021/402⁸, Rådets resolution af 26. februar 2021⁹, Kommissionens meddelelse om "Opbygning af en økonomi, der tjener alle": en handlingsplan for den sociale økonomi¹⁰,

¹ Rådets henstilling (EU) 2021/1004 af 14. juni 2021 om oprettelse af en europæisk børnegaranti (EUT L 223 af 22.6.2021, s. 14).

² Rådets henstilling af 29. november 2021 om tilgange med blandet læring for inkluderende uddannelse af høj kvalitet på primær- og sekundærtrinnet (EUT C 504 af 14.12.2021, s. 21).

³ Rådets henstilling af 5. april 2022 om brobygning med henblik på et effektivt europæisk samarbejde inden for de videregående uddannelser (EUT C 160 af 13.4.2022, s. 1).

⁴ Rådets henstilling af 16. juni 2022 om en europæisk tilgang til mikroeksamensbeviser for livslang læring og beskæftigelsesegnethed (EUT C 243 af 27.6.2022, s. 10), Rådets henstilling af 16. juni 2022 om individuelle læringskonti (EUT C 243 af 27.6.2022, s. 26), Rådets henstilling af 16. juni 2022 om sikring af en retfærdig omstilling til klimaneutralitet (EUT C 243 af 27.6.2022, s. 35) og Rådets henstilling af 16. juni 2022 om læring med henblik på den grønne omstilling og bæredygtig udvikling (EUT C 243 af 27.6.2022, s. 1).

⁵ Rådets henstilling af 28. november 2022 om veje til succes i skolen og om erstatning af Rådets henstilling af 28. juni 2011 om politikker, som skal mindske skolefrafald (EUT C 469 af 9.12.2022, s. 1).

⁶ Rådets henstilling af 8. december 2022 om adgang til økonomisk overkommelig langtidspleje af høj kvalitet (EUT C 476 af 15.12.2022, s. 1) og Rådets henstilling af 8. december 2022 om førskoleundervisning og børnepasning: Barcelonamålene for 2030 (EUT C 484 af 20.12.2022, s. 1).

⁷ Rådets henstilling af 30. januar 2023 om en tilstrækkelig mindsteindkomst, som sikrer aktiv inklusion (EUT C 41 af 3.2.2023, s. 1).

⁸ Kommissionens henstilling (EU) 2021/402 af 4. marts 2021 om en effektiv og aktiv støtte til beskæftigelse efter covid-19-krisen (EASE) (EUT L 80 af 8.3.2021, s. 1).

⁹ Rådets resolution om en strategiramme for det europæiske uddannelsessamarbejde på og uden for det europæiske uddannelsesområde (2021-2030) (EUT C 66 af 26.2.2021, s. 1).

¹⁰ COM(2021) 778 final.

om handlingsplanen for digital uddannelse 2021-2027¹, om strategien for rettigheder for personer med handicap 2021-2030², om beskæftigelsespakken for personer med handicap³, om en europæisk plejestrategi⁴, om en industriplan for den grønne pagt hen imod CO₂-neutralitet⁵, om styrkelse af den sociale dialog i Den Europæiske Union⁶, om bedre vurdering af den fordelingsmæssige effekt af medlemsstaternes politik⁷, Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2021/2316⁸ og (EU) 2023/936⁹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2041¹⁰, (EU) 2022/2381¹¹ og (EU) 2023/970¹².

¹ COM(2020) 624 final.

² COM(2021) 101 final.

³ Beskæftigelsespakken for personer med handicap – bedre adgang til arbejdsmarkedet – Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion – Europa-Kommissionen (europa.eu).

⁴ COM(2022) 440 final.

⁵ COM(2023) 62 final.

⁶ COM(2023) 38 og 40 final.

⁷ COM(2022) 494 final.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2021/2316 af 22. december 2021 om et europæisk ungdomsår (2022) (EUT L 462 af 28.12.2021, s. 1).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2023/936 af 10. maj 2023 om et europæisk år for færdigheder (EUT L 125 af 11.5.2023, s. 1).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2041 af 19. oktober 2022 om passende mindstelønninger i Den Europæiske Union (EUT L 275 af 25.10.2022, s. 33).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2381 af 23. november 2022 om en mere ligelig kønsfordeling blandt ledelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger (EUT L 315 af 7.12.2022, s. 44).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/970 af 10. maj 2023 om styrkelse af anvendelsen af princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi ved hjælp af løngennemsigthed og håndhævelsesmekanismer (EUT L 132 af 17.5.2023, s. 21).

- (6) Det europæiske semester kombinerer forskellige instrumenter i en overordnet ramme for integreret og multilateral samordning og overvågning af økonomiske politikker og beskæftigelsespolitikker inden for Unionen. Samtidig med at der i det europæiske semester tilstræbes miljømæssig bæredygtighed, produktivitet, retfærdighed og makroøkonomisk stabilitet, integreres principperne fra den europæiske søjle for sociale rettigheder og fra dens overvågningsværktøj, den sociale resultattavle, og der lægges op til et tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og andre interesserede parter. Det understøtter også opfyldelsen af verdensmålene for bæredygtig udvikling. Unionens og medlemsstaternes økonomiske politikker og beskæftigelsespolitikker bør gå hånd i hånd med Unionens retfærdige omstilling til en klimaneutral, miljømæssigt bæredygtig og digital økonomi, der forbedrer konkurrenceevnen, sikrer passende arbejdsvilkår, fremmer innovation, social retfærdighed, lige muligheder og opadgående socioøkonomisk konvergens og tackler uligheder og regionale skævheder.

- (7) Klimaændringer og andre miljørelaterede udfordringer, behovet for at sikre en retfærdig grøn omstilling, et yderligere skift i retning af energiafhængighed, øget konkurrenceevne for nulemissionsindustrier og behovet for at sikre Europas åbne strategiske autonomi samt udviklingen af digitalisering, kunstig intelligens og platformsøkonomien, øget hjemmearbejde og demografiske ændringer er i færd med at forvandle Unionens økonomier og samfund gennemgribende. Unionen og dens medlemsstater skal samarbejde om effektivt og proaktivt at håndtere sådanne strukturelle udviklinger og tilpasse eksisterende systemer efter behov i anerkendelse af den tætte indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaternes økonomier og arbejdsmarkeder og tilknyttede politikker. Dette kræver en koordineret, ambitiøs og effektiv politisk indsats både på EU-plan og nationalt plan og anerkendelse af arbejdsmarkedets parter rolle i overensstemmelse med TEUF og Unionens bestemmelser om økonomisk styring under hensyntagen til den europæiske søjle for sociale rettigheder. En sådan politiske indsats bør omfatte fremme af bæredygtige investeringer, et fornyet tilsagn om reformer i en hensigtsmæssig rækkefølge, som fremmer bæredygtig og inkluderende økonomisk vækst, skabelsen af kvalitetsjob, produktiviteten, passende arbejdsvilkår, den sociale og territoriale samhørighed, den opadgående socioøkonomiske konvergens, modstandsdygtigheden og udøvelsen af finanspolitisk ansvarlighed.

Som det fremgår af Rådets henstilling af 16. juni 2022 om læring med henblik på den grønne omstilling og bæredygtig udvikling, kan en systematisk integration af uddannelsesdimensionen i andre politikker vedrørende den grønne omstilling og bæredygtig udvikling i et livslangt perspektiv støtte gennemførelsen af disse politikker. Der bør ydes støtte fra eksisterende EU-finansieringsprogrammer, navnlig genopretnings- og resiliensfaciliteten, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241¹, og fondene under samhørighedspolitikken, herunder Den Europæiske Socialfond Plus, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1057², og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, der er reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058³, samt Fonden for Retfærdig Omstilling, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056⁴. Den politiske indsats bør kombinere foranstaltninger på udbuds- og efterspørgselssiden, samtidig med at der tages hensyn til sådanne foranstaltningers økonomiske, miljømæssige, beskæftigelsesmæssige og sociale konsekvenser.

-
- ¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).
- ² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1057 af 24. juni 2021 om oprettelse af Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1296/2013 (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 21).
- ³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 af 24. juni 2021 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 60).
- ⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 af 24. juni 2021 om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 1).

- (8) Den europæiske søjle for sociale rettigheder, som blev proklameret af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i november 2017¹, indeholder 20 principper og rettigheder til støtte for velfungerende og retfærdige arbejdsmarkeder og velfærdssystemer, der er struktureret omkring tre kategorier: Lige muligheder og adgang til arbejdsmarkedet, rimelige arbejdsvilkår og social beskyttelse og inklusion. Disse principper og rettigheder er strategisk retningsgivende for Unionen og sikrer, at omstillingen til klimaneutralitet, miljømæssig bæredygtighed, digitalisering og indvirkningen af demografiske forandringer er socialt rimelige og retfærdige og bevarer den territoriale samhørighed. Den europæiske søjle for sociale rettigheder fungerer, sammen med den dertilhørende sociale resultattavle, som referenceramme for overvågning af medlemsstaternes resultater på beskæftigelsesområdet og det sociale område, for fremme af reformer og investeringer på nationalt, regionalt og lokalt plan og for forening af det "sociale område" og "markedet" i nutidens moderne økonomi, herunder ved at fremme den sociale økonomi. Den 4. marts 2021 fremlagde Kommissionen en handlingsplan for gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder ("handlingsplanen"), herunder ambitiøse, men realistiske overordnede EU-mål for øget beskæftigelse, færdigheder og fattigdomsreduktion og supplerende delmål for 2030 samt den reviderede sociale resultattavle.

¹ Interinstitutionel proklamation om den europæiske søjle for sociale rettigheder (EUT C 428 af 13.12.2017, s. 10).

- (9) Som anerkendt af stats- og regeringscheferne på det sociale topmøde i Porto den 8. maj 2021 vil gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder styrke Unionens indsats i retning af en digital, grøn og retfærdig omstilling og bidrage til at opnå opadgående social og økonomisk konvergens og tackle demografiske udfordringer. De understregede, at den sociale dimension, den sociale dialog og den aktive inddragelse af arbejdsmarkedets parter er afgørende for en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne og så positivt på de nye overordnede EU-mål. De bekræftede, at de som fastsat i Det Europæiske Råds strategiske dagsorden 2019-2024 er fast besluttet på fortsat at udbygge gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder på EU-plan og nationalt plan under behørig hensyntagen til de respektive beføjelser samt nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Endelig understregede de betydningen af nøje at følge, herunder på højeste niveau, de fremskridt, der er gjort hen imod gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og Unionens overordnede mål for 2030.

- (10) Unionens overordnede mål for 2030 om beskæftigelse (mindst 78 % af befolkningen i alderen 20-64 år bør være i beskæftigelse), færdigheder (mindst 60 % af alle voksne bør deltage i efteruddannelse hvert år) og nedbringelse af fattigdom (mindst 15 millioner færre personer bør være i risiko for fattigdom eller social udstødelse, herunder fem millioner børn) blev godt modtaget af stats- og regeringscheferne på det sociale topmøde i Porto den 8. maj 2021 og af Det Europæiske Råd i juni 2021 og vil sammen med den sociale resultattavle bidrage til at overvåge fremskridtene hen imod gennemførelsen af principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder som led i den politiske koordineringsramme inden for rammerne af det europæiske semester. På det sociale topmøde i Porto opfordredes medlemsstaterne desuden til at fastsætte ambitiøse nationale mål, der under behørig hensyntagen til hvert enkelt lands udgangsposition bør udgøre et passende bidrag til opfyldelsen af Unionens overordnede mål for 2030. Mellem september 2021 og juni 2022 fremlagde medlemsstaterne efter opfordring fra Kommissionen deres nationale mål. På samlingen i Rådet for Beskæftigelse, Socialpolitik, Sundhed og Forbrugerpolitik (EPSCO-Rådet) i juni 2022 understregede ministrene betydningen af nøje at følge de fremskridt, der er gjort hen imod gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og Unionens overordnede mål for 2030. På denne baggrund er disse nationale mål nu omfattet af den fælles beskæftigelsesrapport for 2023 og vil blive yderligere integreret i overvågningsværktøjerne for det europæiske semester. Desuden har EPSCO-Rådets rådgivende organer færdiggjort nøglebudskaber, der skal danne grundlag for debatten om det europæiske semester på EPSCO-Rådets samling i juni 2023 om en mulig ramme til at styrke vurderingen og overvågningen af risiciene for opadgående social konvergens i Unionen.

- (11) Efter den russiske invasion af Ukraine fordømte Det Europæiske Råd i sine konklusioner af 24. februar 2022 Ruslands handlinger, der har til formål at underminere den europæiske og globale sikkerhed og stabilitet, og udtrykte solidaritet med det ukrainske folk og understregede Ruslands overtrædelser af folkeretten og principperne i De Forenede Nationers pagt. I den nuværende situation giver midlertidig beskyttelse i henhold til Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382¹, hurtig og effektiv bistand i EU-lande til fordrevne personer, der flygter fra Ruslands angrebskrig mod Ukraine, og giver sådanne fordrevne personer mulighed for at nyde godt af minimumsrettigheder i hele Unionen, der giver et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau. Ved at deltage på Unionens arbejdsmarkeder kan personer, der er fordrevet fra Ukraine, bidrage til at styrke Unionens økonomi og hjælpe med at støtte deres land og folk derhjemme. I fremtiden kan de erhvervede erfaringer og færdigheder bidrage til genopbygningen af Ukraine. For uledsagede børn og teenagere giver midlertidig beskyttelse ret til værgemål og adgang til undervisning og pasning. Medlemsstaterne bør inddrage arbejdsmarkedets parter i udformningen, gennemførelsen og evalueringen af politiske foranstaltninger, der tager sigte på at tackle de udfordringer med hensyn til beskæftigelse og færdigheder, herunder anerkendelsen af kvalifikationer, der følger af Ruslands angrebskrig mod Ukraine. Arbejdsmarkedets parter spiller en central rolle med hensyn til at afbøde virkningerne af denne krig og at bevare beskæftigelse og produktion.

¹ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 af 4. marts 2022 om konstatering af massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2001/55/EF og deraf følgende indførelse af midlertidig beskyttelse (EUT L 71 af 4.3.2022, s. 1).

- (12) Reformer af arbejdsmarkedet, herunder nationale lønfastsættelsesmekanismer, bør respektere national praksis for social dialog og arbejdsmarkedets parterers uafhængighed med henblik på at sikre rimelige lønninger, der muliggør en anstændig levestandard, bæredygtig vækst og opadgående socioøkonomisk konvergens. Sådanne reformer bør give muligheder for en bred hensyntagen til socioøkonomiske faktorer, herunder forbedringer inden for bæredygtighed, konkurrenceevne, innovation, skabelsen af kvalitetsjob, arbejdsvilkår, fattigdom blandt personer i arbejde, uddannelse, erhvervsuddannelse og færdigheder, folkesundhed og social beskyttelse og inklusion samt realindkomst. I denne henseende støtter genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-fonde medlemsstaterne i at gennemføre reformer og investeringer, der er i tråd med Unionens prioriteter, og gør Unionens økonomier og samfund mere bæredygtige og modstandsdygtige og bedre forberedte på den grønne og den digitale omstilling i de ændrede rammer efter covid-19-pandemien. Ruslands angrebskrig mod Ukraine har yderligere forværret de allerede eksisterende socioøkonomiske udfordringer. Medlemsstaterne og Unionen bør fortsat sikre, at de sociale, beskæftigelsesmæssige og økonomiske virkninger afbødes, og at omstillingen er socialt rimelig og retfærdig, også i lyset af at øget åben strategisk autonomi og en fremskyndet grøn omstilling vil bidrage til at mindske afhængigheden af import af energi og andre strategiske produkter og teknologier, navnlig fra Rusland. Det er af afgørende betydning at styrke modstandsdygtigheden og indsatsen hen imod et inkluderende og modstandsdygtigt samfund, hvor borgerne beskyttes og har mulighed for selv at foregribe og håndtere forandringer, og hvor de aktivt kan deltage i samfundet og økonomien.

Der er behov for et sammenhængende sæt aktive arbejdsmarkedspolitikker bestående af midlertidige ansættelses- og omstillingsincitament, færdighedspolitikker med henblik på den grønne omstilling og bæredygtig udvikling samt målrettede, effektive og tilpassede arbejdsformidlinger for at støtte arbejdsmarkedsovergange, navnlig i lyset af den grønne og den digitale omstilling, som bl.a. fremhævet i Kommissionens henstilling (EU) 2021/402 og i Rådets henstilling af 16. juni 2022 om sikring af en retfærdig omstilling til klimaneutralitet. Anstændige arbejdsvilkår, herunder sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, og arbejdstageres fysiske og mentale sundhed bør sikres.

- (13) Alle former for forskelsbehandling bør bekæmpes, ligestilling mellem kønnene bør sikres, og unges beskæftigelse bør støttes. Der bør sikres lige adgang og muligheder for alle, og fattigdom og social udstødelse, særlig blandt børn, personer med handicap og romaer, bør reduceres, navnlig ved at sikre velfungerende arbejdsmarkeder og passende og inklusive sociale beskyttelsessystemer, jf. Rådets henstilling af 8. november 2019 og Rådets henstilling af 30. januar 2023 om tilstrækkelig minimumsindkomst til at sikre aktiv inklusion¹, og ved at fjerne hindringer for inkluderende og fremtidsorienteret uddannelse, erhvervsuddannelse, livslang læring og arbejdsmarkedsdeltagelse, herunder gennem investeringer i førskoleundervisning og børnepasning, i overensstemmelse med den europæiske børnegaranti og Rådets henstilling om førskoleundervisning og børnepasning ("Barcelonamålene for 2030") og investeringer i digitale og grønne færdigheder i overensstemmelse med handlingsplanen for digital uddannelse, Rådets henstilling om læring med henblik på den grønne omstilling og bæredygtig udvikling og Rådets henstilling om veje til skolesucces. Rettidig og lige adgang til økonomisk overkommelig langtidspleje af høj kvalitet i overensstemmelse med Rådets henstilling om adgang til økonomisk overkommelig langtidspleje af høj kvalitet og sundhedsydelser, herunder forebyggelse og fremme af sundhedspleje, er særlig relevant, navnlig i lyset af potentielle fremtidige sundhedsrisici og i en kontekst med aldrende samfund.

¹ Rådets henstilling af 30. januar 2023 om en tilstrækkelig mindsteindkomst, som sikrer aktiv inklusion (EUT C 41 af 3.2.2023, s. 1).

Potentialet hos personer med handicap til at bidrage til økonomisk vækst og social udvikling bør udnyttes yderligere i overensstemmelse med strategien for rettigheder for personer med handicap¹, som opfordrede medlemsstaterne til at fastsætte mål for beskæftigelse og voksenuddannelse for personer med handicap. Nye teknologier og nye arbejdspladser i hele Unionen giver mulighed for en mere fleksibel tilrettelæggelse af arbejdet samt forbedret produktivitet og balance mellem arbejdsliv og privatliv, samtidig med at de bidrager til Unionens grønne forpligtelser. Disse udviklinger skaber også nye udfordringer for arbejdsmarkedene, som påvirker arbejdsvilkårene, sundheden og sikkerheden på arbejdspladsen og adgangen til social beskyttelse for arbejdstagere. Medlemsstaterne bør sikre, at nye former for arbejdstilrettelæggelse omsættes til job af høj kvalitet og sunde arbejdspladser, idet etablerede arbejdstagerrettigheder og sociale rettigheder bevares, og Europas sociale model styrkes.

¹ COM(2021) 101 final.

- (14) De integrerede retningslinjer bør tjene som grundlag for landespecifikke henstillinger, som Rådet eventuelt måtte rette til medlemsstaterne. Medlemsstaterne skal fuldt ud gøre brug af deres REACT-EU-midler, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2221¹, som styrker fondene under samhørighedspolitikken for 2014-2020 og Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (FEAD) indtil 2023. På grund af den aktuelle krise i Ukraine er forordning (EU) 2020/2221 blevet yderligere suppleret med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/562² samt med en yderligere ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060³ vedrørende øget forfinansiering til REACT-EU og med en ny enhedsomkostning, der skal bidrage til at fremskynde integrationen af personer, der forlader Ukraine og kommer til Unionen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/613⁴.

-
- ¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2221 af 23. december 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår supplerende midler og gennemførelsesordninger med henblik på at yde bistand til fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og dens sociale konsekvenser og til forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien (REACT-EU) (EUT L 437 af 28.12.2020, s. 30).
- ² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/562 af 6. april 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 223/2014 for så vidt angår samhørighedsaktionen for flygtninge i Europa (CARE) (EUT L 109 af 8.4.2022, s. 1).
- ³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiell støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159).
- ⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/613 af 12. april 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 223/2014 for så vidt angår øget forfinansiering fra REACT-EU-midlerne og fastsættelsen af en enhedsomkostning (EUT L 115 af 13.4.2022, s. 38).

I programmeringsperioden 2021-2027 bør medlemsstaterne gøre fuld brug af Den Europæiske Socialfond Plus, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, genopretnings- og resiliensfaciliteten, og andre EU-fonde, herunder Fonden for Retfærdig Omstilling, og InvestEU, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523¹, for at fremme beskæftigelse af høj kvalitet og sociale investeringer, for at bekæmpe fattigdom og social udstødelse, for at bekæmpe forskelsbehandling, for at sikre tilgængelighed og for at fremme opkvalificerings- og omskolingsmuligheder for arbejdsstyrken, livslang læring og uddannelse og erhvervsuddannelse af høj kvalitet for alle, herunder digitale færdigheder, med henblik på at ruste borgerne med den viden og de kvalifikationer, der er nødvendige i en digital og grøn økonomi. Medlemsstaterne skal også gøre også fuld brug af den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen for Afskedigede Arbejdstagere, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/691², til at støtte arbejdstagere, der afskediges som følge af større omstruktureringer såsom covid-19-pandemien, og socioøkonomiske ændringer, som kan tilskrives globale tendenser og teknologiske og miljømæssige forandringer. Selv om de integrerede retningslinjer er rettet til medlemsstaterne og Unionen, bør de gennemføres i partnerskab med alle nationale, regionale og lokale myndigheder og i tæt samarbejde med parlamenter samt med arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for civilsamfundet.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/691 af 28. april 2021 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen for Afskedigede Arbejdstagere (EGF) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1309/2013 (EUT L 153 af 3.5.2021, s. 48).

- (15) Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse skal overvåge, hvordan de relevante politikker gennemføres i lyset af retningslinjerne i overensstemmelse med deres respektive traktatbaserede mandater. Disse udvalg og andre af Rådets forberedende organer, der er involveret i samordningen af de økonomiske og sociale politikker, skal arbejde tæt sammen. Den politiske dialog mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør opretholdes, navnlig hvad angår retningslinjerne for medlemsstaterne.
- (16) Udvalget for Social Beskyttelse blev hørt —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, som fastsat i bilaget til afgørelse (EU) 2022/2296, opretholdes for 2023, og medlemsstaterne tager hensyn til dem i deres beskæftigelsespolitikker og reformprogrammer.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ..., den ...

På Rådets vegne

Formand
